

புதிய அவையம் PUTHIYA AVAIYAM

A Peer-reviewed Journal & Bilingual Journal for Arts and Humanities

Vol: 08, Issue : Special

SACRED HEART RESEARCH PUBLICATIONS
March 2025
ISSN: 2456-821X

23. TML1162 - ஈழத்துப் பெண் போராளிகளின் கவிதைப் பதிவுகளில் யுத்த அரசியல்

முனைவர் கி.பார்த்திபராஜா
தமிழ்த்துறைத் தலைவர் (சுழற்சி - 1)
தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (குன்னாட்சி)
திருப்பத்தூர் - 635 601.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலங்கை என்னும் பரந்த தீவில் தமிழர், சிங்களர் என்னும் இரண்டு தேசிய இனங்கள் பன்னெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றன. தமிழர்களை இரண்டாம்தரக் குடிமக்களாக்கி அவர்களை அடக்கியொடுக்கும் தேசிய இனமாகச் சிங்கள தேசிய இனம் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. அரசியல் அதிகாரத்தில் தலைமையிடம் வகிப்பதோடு, இலங்கை எனும் பல்தேசிய நாட்டைத் தன்னிச்சையாகச் சிங்கள நாடாகவும் பௌத்த மத நாடாகவும் அது அறிவித்துச் செயல்பாடுகளை முன்னெடுத்தது. தமிழர்கள் தங்கள் இன அடையாளங்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளப் போராட்டம் ஒன்றே வழி என்ற நிலையில், அடக்குமுறைச் சட்டங்களை எதிர்த்துக் களத்துக்கு வந்த போராட்டக் குழுக்கள், மிக விரைவிலேயே ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டங்களை முன்னெடுத்தன. ஆயுதப் போராளிகளாகத் துவக்குகளோடு களத்தில் நின்றவர்களில் சரிபாதிப் பேர் தமிழ்ப் பெண்கள். களத்தில் நின்ற காலத்திலும் அவர்கள் எழுதிய கவிதைகள் அவ்வப்போது பதிவுபெற்றன. 1991 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2007 ஆண்டுவரை வெளிவந்த 11 பெண் கவிதைத் தொகுப்புகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளின் தொகுப்பே, 'பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்'. இத்தொகுப்பு 2011 ஆண்டு வெளிவந்தது. 26 பெண் கவிஞர்களின் 70 கவிதைகளில் வெளிப்படும் அரசியல் நிலையை மதிப்பீடு செய்கிறது இக்கட்டுரை.

முன்னுரை

இலங்கை எனப்படும் தீவு பன்னெடுங்காலமாகவே தனித்த பண்பாட்டு அடையாளங்களுடன் இருந்துவருகிறது. பழங்காலத்தில் குமரிக் கண்டம் என்றும் லெமூரியாக் கண்டம் என்று அழைக்கப்பட்ட நிலப்பகுதி கடல்கோளில் மூழ்கிய பிறகு, எஞ்சிய சிறு நிலப்பகுதியே இலங்கை எனப்படும் பகுதி என்னும் நோக்கிலும் ஆய்வுகள் முன்னகர்ந்தபடி இருக்கின்றன. ஸ்ரீ லங்கா என்று சிங்களவர்களால் அழைக்கப்படும் இலங்கை, லெமூரியாக் கண்டத்தின் ஓர் பகுதியா, அல்லவா என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும், வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்திலிருந்தே தமிழ்மொழி பேசும் மக்கள் இந்நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதற்கான வரலாற்று, தொல்லியல், இலக்கியச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. பிரித்தானியர்களிடமிருந்து விடுதலை பெற்ற இலங்கை, சிங்களப் பௌத்தப் பேரினவாதமாக உருவானது. இலங்கையின் பூர்வ குடிகளான தமிழர்கள் இரண்டாம் தரக் குடிமக்களாக ஆக்கப்பட்டனர். அவர்களின் மொழி, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு முதலான நிலைகளிலிருந்து தரமிறக்கப்பட்டு, சிங்களம் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இப்போக்கு, இலங்கை வாழ் தமிழர்களின் அழிவுக்கு வழிவகுக்கும் என்று கருதிய தமிழினத்தார் போராட முன்வந்தார்கள். சிங்களப் பேரினவாதத்தின் அணுகுமுறை, விரைவிலேயே போராட்டத்தை ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டமாக மலர்வித்தது. ஈழத்து விடுதலைப் போரின் உச்சகட்டமான 1987 முதல் 2006 வரையிலான காலகட்டத்தில் போர்க்களத்தில் ஆயுதமேந்தி நின்ற பெண் போராளிகளின் கவிதைகள் 'பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்' என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளில் வெளிப்படும் அரசியலை வெளிப்போந்து உரையாடுகிறது இக்கட்டுரை.

யுத்தத்தின் கொடை

ஈழத்தமிழர்களின் ஆயுதமேந்திய போராட்டம் என்பது இனவிடுதலைக்கானது என்றாலும் அது ஏற்படுத்திய விளைவுகள் சாதாரணமானவை அல்ல. மாறாக, ஈழத்தமிழர்களின் நெஞ்சுகளில் நீங்காத

வடுக்களை அவை உருவாக்கிவிட்டன. அதிலொன்று அலைந்துழல்வு (Diaspora Life) வாழ்க்கை. தாய் நிலத்திலிருந்து பிடுங்கி எடுக்கப்பட்டு, உலகம் முழுவதும் விசிறியடிக்கப்பட்ட அலைந்துழல்வு வாழ்க்கை ஈழத்தமிழர்களுடையது.

“தீயெரித்த காலத்துக்குப் பயந்து / தீயணைக்க மனமின்றி
தயங்கி, குஞ்சுகளை / திக்கொன்றாய் அனுப்பின / தாய்ப் பறவைகள்
தேடிவந்த தேட்டமனைத்தும் கொடுத்து
காணியை பூமியை, காதுத் தோட்டை / ஈடுவைத்து
உலகத் திசையெங்கும் / தம் பலமெல்லாம் திரட்டி / பறக்க வைத்தன” (ப.28)

யுத்தத்தின் கோரப்பிடிகளில் சிக்கி, இளைஞர்கள் அழிந்து போவார்களோ என்று அஞ்சிய தாயர்கள், தங்கள் பிள்ளைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பினர். தங்கள் சொத்துக்களை விற்று அவர்களை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

புலம்பெயர் வாழ்க்கை, அந்த இளைஞர்களுக்கு எப்படி அமைந்தது என்பது இன்றியமையாத வினாவாகும். புலம்பெயர் தேசங்களின் அகதி வாழ்க்கை கொடூரமானது. இழுவை வண்டிலளில் மூச்சடக்கி, சாகும் பயம் மறந்து சோதரிகளின் வாழ்வுக்காக ஆண்களின் வாழ்வு தேய்ந்து போனதாகக் கவிஞர் அம்புலி குறிப்பிடுகிறார். குடும்ப பாரத்தைச் சும்பதற்காக, முதுகு நிமிர்த்து எண்ணை வள நாடுகளின் வீடுகளில் ஓடய்த் தேய்ந்தது பெண்களின் வாழ்வு என்றும் குறிப்பிடுகிறார் அவர்.

“கழிப்பறைக்கு நீர் சுமக்கவும் மறுத்த / தம்பியின் வாழ்வு
குளிர் பனிக்குள் / கழிப்பறைத் தூய்மையிலேயே கரைந்தது.
‘திண்ட கோப்பை கூடக் / கழுவத் தெரியா பிள்ளை’
‘ரெஸ்ரோரண்டில் / அதைக் கழுவிப் பிழைத்தே / காசு அனுப்பியது” (ப.28-29)

புலம்பெயர் வாழ்க்கை, புதிய வாழ்க்கையாக அமைந்தமையைக் கவிஞர் அம்புலி வெளிப்படுத்துகிறார். அதுமட்டுமல்லாமல், ‘இடப்பெயர்வு, இன அழிப்பு, சீதனம், அவல வாழ்வு யாவும் துரத்தியதால், உலகத் திசையெங்கும் பரந்த பிள்ளைகளின் பிள்ளைகள், தமிழ் தெரிந்தும் தெரியாமலும், ஊர் உறவுகள் அறியாமலும் வாழ்கின்ற வாழ்வறிந்து தவிக்கிறது தாய் மண்’ என்று குறிப்பிடுகிறார். அதாவது, தமிழ் மொழி, பண்பாடு, உறவுகள் ஆகியவற்றை மறந்துபோகும் அடுத்த தலைமுறையைக் கண்டு தாய்மண் தவிப்பதை அவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

யுத்தப் பிசாசு

யுத்தம் தமிழர் வாழ்வில் கொண்டுவந்து கொட்டிய அவலம் அளப்பரியது. தங்களின் நிலம் தங்களிடமிருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்ட அவலம் அதன் உச்சம் ஆகும். தங்கள் கிராமம் போரால் எவ்வாறு சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டது என்பதைக் கவிஞர் ஆதிலட்சுமியின் கவிதை வெளிப்படுத்துகிறது.

“அந்தப் புளியமரத்தடியில்தான் / ஐஸ்கிரீம் விற்கும் தாத்தா நிற்பார்.
முன்னால் விரிந்திருக்கிறதே மைதானம் / அங்கேதான் நாங்கள் புழுதி குடித்து விளையாடுவோம்.
மைதானத்தின் வடமேற்கே / மூலையில் உட்கார்ந்திருக்கிறதே
வைரவர் சூலம் - அதற்கு முன்னால்தான்
செருப்புகளைக் கழற்றி வைப்போம் / பாதுகாப்புக்காக” (ப.49)

இவ்வாறு இருந்த வாழ்க்கையில் ஊரார் சேர்ந்து கட்டிய பள்ளிக்கூடம் என்ன ஆனது என்றும் கவிஞர் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது, இந்தியன் ஆர்மி வந்து பள்ளிக்கூடத்துக் கதிரை, மேசை, கதவு, ஜன்னல் எல்லாம் உடைத்துச் சப்பாத்தி சுட்டது; பள்ளி வளவில் உயர்ந்து நின்ற தென்னைகளைத் தறித்து வீதிக்குத் தடையாய்ப் போட்டது என்கிறார் அவர்.

“எல்லாம் இப்போது கனவாய்!
எனது நண்பர்களில் பலர் / களத்தில்.
சிலர் கல்லறையில்.
நான் மட்டும் / கையில் பேனாவுடன் கவிஞராய்!” (ப.49)

யுத்தம் பெரும்பாலானவர்களின் வாழ்க்கையைக் குலைத்துப் போட்டதுமட்டுமல்லாமல், பல உயிர்களையும் காவு வாங்கியதைக் கவிஞர் ஆதிலட்சுமியின் கவிதை கண்ணீரோடு பதிவு செய்கிறது. யுத்தத்தின் கொடூரத்தை உணர்ந்த கவிஞர், அதனை பிசாசு என்றும் வருணிக்கிறார்.

“யுத்தப் பிசாசு / மரங்களில் இருந்த பூக்களை / பிடுங்கி
வீதியில் சிந்திவிட்டிருக்கிறது.
இனவெறி / இலங்கையில் மட்டுமல்ல / ருவாண்டாவிலும் வீசியிருக்கிறது” (ப.54)

என்கிறார் அவர்.

யுத்த வெறுப்பு

மனிதகுலம் அமைதியான வாழ்க்கையையே வேண்டி நிற்கிறது. ஆனால் அது எளிதில் கிட்டுவதில்லை என்பதையே உலக வரலாறு எடுத்தியம்புகிறது. வரலாற்றின் நெடும் பக்கங்களில் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் பல்வேறு போர்கள் நடைபெற்றுள்ளன. பல நேரங்களில் போர்கள், வெகுமக்களின் கரங்களில் வலிந்து திணிக்கப்படுகின்றன. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூகத்திடமும் போர் வலிந்து திணிக்கப்பட்ட ஒன்றாக உள்ளது. இது சிங்களப் பௌத்த தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த சாதாரண உழைக்கும் மக்களுக்கும் பொருந்தும். சிங்களப் பௌத்தப் பேரினவாதமே இப்போரின் ஆதி கர்த்தாவாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இன விடுதலைக்காக ஆயுதமேந்திக் களத்தில் நிற்கும் தமிழ்ப் பெண் போராளிகள் யுத்தத்தை விரும்பவில்லை என்ற முரணை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? யுத்த களத்தில் நிற்பவர் அனைவரும் போர் வெறி கொண்டவர் அல்லர். ஆழ்ந்து சிந்தித்தால், போரில் ஆயுதமேந்தி நிற்கும் ஒரு சாரார், அமைதிக்காக, சமாதானத்துக்காக, சக வாழ்வுக்காக, உலக அமைதிக்காக ஆயுதம் ஏந்தி நிற்பவர் என்ற உண்மை புலப்படும்.

அம்புலி என்ற பெண் போராளி எழுதிய, 'நான் எப்பொழுதும் மரணிக்கவில்லை' என்ற கவிதை பின்வருமாறு பேசுகிறது:

“யுத்தம் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை
குண்டுமழைக் குளிப்பில்
குருதியுறைந்த வீதிகளில்
நிணவாடை கலந்த சுவாசிப்புகளில்
வெறுப்படைகிறேன்
நரம்புகள் அறுந்து தசைகள் பிய்ந்த
மனிதர்களின் கோரச் சாவு கண்டு என்
மனம் குமுறுகின்றது.
துப்பாக்கி முழக்கத்திடையே
விழித்துக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு காலையும்
என்னால் ரசிக்க முடியவில்லை.
வசந்தம் கருகிப்போன வருடங்களாய்
விரிந்துள்ளது எம் வாழ்வு” (ப.16)

ஒரு நாளில் தொடக்கமே துப்பாக்கி முழக்கத்துடன் அமைகின்றது என்றும், நிணவாடை கலந்த சுவாசிப்பு இயல்பான ஒன்றாக இருக்கிறது என்றும் நரம்புகள் அறுந்து தசைகள் பிய்ந்த மனிதர்களின் கோரச் சாவு தினம் தினம் கண்ணில்படுகிறது என்றும் அம்புலி குறிப்பிடுகிறார். 'குண்டுகளின் அதிர்வோசை கேட்காத ஒரு தேசத்தை இங்கே தேடுகிறேன்' என்று தனது தேடலை வெளிப்படுத்தும் கவிஞர் அம்புலி, யுத்தங்களற்ற, அமைதியான வாழ்க்கைக்காக ஏங்குகிறார்.

“ஒரு வண்ணத்துப்பூச்சியின் சிறகடிப்பில் எனை மறக்கவும்
ஒரு குழந்தையை மென்மையாகத் தாலாட்டவும்
என்னால் முடியும்.
குளத்தடி மரநிழலில் எனது புல்லாங்குழலைத் தழுவும்
காற்றோடு கதைபேச நான் தயார்.
நிம்மதியான பூமியில் நித்திரை கொள்ள
எனக்கும் விருப்புண்டு” (ப.17)

குண்டுகளால் துளைக்கப்பட்டு மனிதர்கள் வீழ்கிற, இரத்தக் கவுச்சி வாடை காற்றில் நிறைந்திருக்கிற உலகத்தை வெறுத்து, அமைதியான உலகத்தை அடையும் விருப்பம், கவிஞர் அம்புலியின் தனிப்பட்ட விருப்பம் மட்டுமல்ல; அவரைப் போன்று துவக்குகளைத் தூக்கிக்கொண்டு, அடுத்த கணத்தில் தன் உயிர் எதிரிகளால் பறிக்கப்படலாம் என்ற நிலையும் தன் இனத்தின் விடுதலைக்காகப் போராடும் ஆயிரக்கணக்கான போராளிகளுடையது என்பதையும் அவர் பயன்படுத்தும் 'எனக்கும் விருப்புண்டு' என்ற சொற்பதத்தில் உள்ள 'உம்' அடையாளம் காட்டுகிறது.

யுத்த அழைப்பு

ஒரு தேசிய இனம் தன்னுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும்போது, அப்போராட்டத்தில் பங்குகொள்ள இளைஞர்களை அழைப்பது இயல்பானதாகும். ஒருவகையில் போரில் ஈடுபடுவது குறித்த பெருமிதம் பேசுவதும், போரில் உயிர் துறந்தோரை ஈகிகள் என்று கொண்டாடுவதும் இதனுடைய வெளிப்பாடே ஆகும். சங்க காலத்திலும் போரின் அவசியம் குறித்தும் போர்ப் பெருமிதம் குறித்தும் பல

பெண்பாற்புலவர்கள் பாடியிருப்பதை இதனோடு இணைத்துக் காணலாம்.

ஈழத்தமிழர் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஆயுதமேந்திப் போராடுகின்ற பெண் போராளிகள், தாங்கள் எழுதிய கவிதைகளில் இளைஞர்களைப் போராட்டத்துக்கு அழைப்பு விடுகின்றனர். குறிப்பாக யுத்த களத்தில் நிற்கும் பெண் போராளிகள், தங்கள் கவிதைகளின் வாயிலாகத் தமிழ்ப் பெண்களுக்கு அழைப்பு விடுகின்றனர். பெண்களின் தற்கால அவல வாழ்வைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த அவல வாழ்வு அகல்வதற்கு நீ ஆயுதமேந்திப் போராடு என்று அவர்கள் அழைக்கின்றனர்.

”ஆணாதிக்கப் புயலால் / அடுப்படியில் அகதியாகி
தீயோடு / மௌன யுத்தம் நடத்துபவளே / புறப்பட்டு வா” (ப.66)

என்று அழைக்கிறார் கேப்டன் வானதி.

“ஊமை கண்ட கனவுபோல உன் / உள்ளத்து உணர்வுகளும்
ஊமையாகும்போது
உன்னைக் குட்டுபவர்கள் / குட்ட குட்ட
நீயும் குனிந்து குனிந்து / அங்கே குசினிக்குள்ளே
குழறிக் கொண்டிருப்பாய்.
புறப்பட்டு வா / ஒரு புதுயுகம் படைப்போம்,
நாம் தூக்கிய / துப்பாக்கியின் பின்னால்” (ப.66,67)

பெண்ணடிமைத் தனத்தை ஒழிப்பதும் இன அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவைதாம் என்று இக்கவிஞர் இணைத்துக் காட்டுகிறார். பாவேந்தர் பாரதிதாசன்கூட, மண் விடுதலைக்கு முன் நிபந்தனையாகப் பெண் விடுதலையை முன்வைப்பார். ஆனால், தேசிய இன விடுதலை தன் உடன் நிகழ்வாக ஏனைய அடிமைத்தனங்களையும் வீழ்த்தும் என்ற நம்பிக்கையை ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்கள் வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

“எம் இதயம் நேசிக்கும் / தேசத்து விடுதலை
எமக்கு எட்டும்போது - அங்கே / பெண்ணடிமைக்கு
சமாதி கட்டப்படும்.
சமுதாயத்தின் பிற்போக்கு சிந்தனைகளுக்கு
புதைகுழி தோண்டப்படும்” (ப.67)

என்று பெண்ணடிமைத் தனமும் கூட தேசிய விடுதலையில் இணைக்கப்படும் நுட்பத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறார் கேப்டன் வானதி.

நம்பிக்கை

உலக அளவில் போராட்டங்கள் தோற்பதில்லை என்பது வரலாறு சுட்டும் செய்தியாக இருக்கிறது. ஆனாலும் ஒரு போராட்டம் வெற்றிபெறுவது என்பது போராடுபவரின் பலத்தையும் எதிரியின் பலவீனத்தையும் பொறுத்தே அமைகிறது. இதையே 'வலுத்தது வாழும்' என்று உயிரியலில் உரைக்கிறார் சார்லஸ் டார்வின். உயிரின ஆராய்ச்சியாளர் சார்லஸ் டார்வினின் இக்கருத்தைச் சமூகத்துக்குப் பொருத்தி ஆராய்ந்தார் காரல்மார்க்ஸ்.

ஈழத்துப் போராளிகளைப் பொறுத்தவரை, தங்களின் வீரத்தின் மீதும் அறத்தின் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். ஒரு தேசிய இனம் ஒடுக்கப்படுவதை உலகத்துப் பொதுநிலைச் சமூகம் பார்த்துக் கொண்டிருக்காது, அடிமைத் தனத்தைக் கண்டிக்கும் என்று அவர்கள் கருதினர். எனவே தங்களின் நியாயமான விடுதலைப் போராட்டம் வெல்லும் என்பது அவர்களின் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையாக இருந்தது.

போர்க்களத்தில் ஆயுதமேந்திப் போராடிய பெண் போராளிகள், தங்களின் எழுத்துப் பதிவுகளில் தாங்கள் அடையப்போகும் சுதந்திர வாழ்க்கை, தனி ஈழம் குறித்த நம்பிக்கையைப் பல கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

”ஒரு தேசத்தின் இருளை / விடியலை நோக்கி அசைக்கும்
ஆயிரமாயிரம் பேருடனான / என் பயணமும்
ஒருநாள் இலக்கை அடையும்.
இருள் என்பதே அர்த்தமிழந்து / எங்கும் ஒளிப் பிரவாகம் நிறையும்.
இருளைச் சுமந்த மக்கள் / ஒளி தெறித்து / எங்கும் உலா வருவர்.
இந்த மண்ணின் / பிறப்பு ஒவ்வொன்றும் / வாழ்வின் அர்த்தத்தைக் காணும்.
அப்போது நான் உயிருடன் இருந்திடக் கூடுமா? இல்லை.
அதற்காய் இன்றே / என்னுயிர் அர்ப்பணமாகுமா?” (ப.63)

என்ற ஞானமதியின் கேள்வி, போராட்டத்தில் ஈடுபடும் போராளிகளுக்கு மட்டுமல்ல, பொதுநிலை மக்களுக்கும் நம்பிக்கையளிக்கிறது.

கேப்டன் வானதி, 1991 ஆம் ஆண்டில் எழுதிய கவிதை, 'எழுதாத கவிதை' என்னும் தலைப்பிலானதாகும். இதுவே இவர் எழுதிய இறுதிக் கவிதை என்று தொகுப்பாளர் குறிப்பு குறிப்பிடுகிறது. அதாவது இக்கவிதையைப் படைத்தபிறகு நடந்த போரில் கேப்டன் வானதி, வீரமரணம் அடைந்தார்.

“அர்த்தமுள்ள என் மரணத்தின் பின் / அங்கீகரிக்கப்பட்ட தமிழீழத்தில்
நிச்சயம் நீங்கள் / உலா வருவீர்கள். / அப்போ எழுதாத என் கவிதை
எழுந்து நிற்கும் உங்கள் முன்” (ப.65)

என்கிறார் வானதி. தங்களின் போராட்டம் வெல்லும் என்ற நம்பிக்கையும் தனித் தமிழ் ஈழம் மலரும் என்ற நம்பிக்கையும் தங்களின் சுதந்திரத் தமிழ்த் தேசம் அடக்குமுறைகளற்ற வன்முறையற்ற அனைவருக்குமான சமாதான சகவாழ்வை வழங்கும் என்ற நம்பிக்கையும் ஈழத்துப் பெண் போராளிகள் பெரும்பாலரின் கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்றன.

முடிவுரை

சிங்கள பௌத்தப் பேரினவாத ஓடுக்குமுறைக்கு எதிராகத் தங்களின் இன்னுயிரையும் துச்சமாக மதித்து ஆயுதமேந்திப் போராடிய ஈழத்தமிழ்ப் போராளிகளில் பெண்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பாலும் தற்கொலைப் படைகளில் அவர்களின் பங்கு அளப்பரியதாக இருந்தமையை அண்மைக்கால அரசியல் வரலாறு சுட்டிநிற்கிறது.

துவங்குகளை ஏந்தி, களத்தில் எதிரிகளோடு வாழ்வா சாவா என்ற நிலையில் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்த பெண் போராளிகள், தங்களின் போர் ஓட்டங்களுக்கிடையேயும் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர். அவற்றை வெளியிட்டும் உள்ளனர். 'பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள போராளிக் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் பல குறிப்பிட்ட போராளியின் 'இறுதிக் கவிதை' என்ற குறிப்பும் இடம் பெற்றுள்ளது. மரணம் தங்களை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த போராட்டச் சூழலிலும் கவிதைகளில் தங்களின் எண்ணங்களைப் பதிவு செய்த போராளிக் கவிஞர்களின் திறம் போற்றுதற்குரியது.

யுத்த அரசியலை வெளிப்படுத்தவும், யுத்தத்தைச் சபிக்கவும் இக்கவிதைகளை அவர்கள் ஒரு கருவியாகக் கொள்கின்றனர் என்பது வெளிப்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக, ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய தன்னம்பிக்கை, தங்களின் போராட்ட இலக்குகள் குறித்த தெளிவு, போருக்குப் பிற பெண்களையும் அழைப்பது உள்ளிட்ட அரசியல் செயல்பாடுகளுக்குரிய கருவியாக அவர்கள் கவிதையைக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது புலனாகிறது.

கருவி நூல் :

- 1) தொகுப்பாளர் பெயர் இல்லை ; 'பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்' ஈழப் பெண் போராளிகளின் கவிதைகள்; ஊடறு வெளியீடு, இரண்டாம் பதிப்பு: 2017.